

Olvasmány: Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18**Evangélium:** Mk 9,2-10**Szentlecke:** Róm 8,31b-34

NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA

Jöv vasárnapi (NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA) szentírási szakaszok: **olvasmány:** Kiv 20,1-17; **szentlecke:** 1Kor 1,22-25;**evangélium:** Jn 2,13-25

A holtak föltámadása

Szent Pál, amikor arra utal, hogy a keresztény igehirdetés a pogányoknak ostobaság (vö. 1Kor 1,23b), épp a holtak föltámadásával kapcsolatos keresztény reményre céloz. A görög-római gondolkodás szerint az, hogy testben kell élnünk, rabság. A szellemünk szabadon szárnyal, sebesen, mint a „gondolat”, ahogy a magyar mesék is mondják, de a testünk id höz és helyhez köt bennünket. Mi más ez, mint rabság? Krisztus Urunk pedig, miután a kereszten „megszabadult ett l a rabságtól”, mit tett? Testben föltámadt. Ostobának kell annak lenni, aki ebben reménységet lát! „A meghívottaknak azonban, zsidóknak és görögöknek egyaránt, Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége” – folytatja Szent Pál (uo.). Miért? Mert a testünkben formálódott az, hogy kik vagyunk. Testi létünk határozta meg, kikt l kaptunk, és kiknek adtunk, adunk szeretetet. Testi létünk által lettünk a keresztségben Krisztus szövetségesei. Nincs más örök élet, mint az, amiben a testünk a Föltámadott testéhez hasonlóan megdics ül.

Beszélgetéshez kérdések:

- Mi az én testem? A kezem nem én vagyok. A lábam sem én vagyok. A hasam sem. Az egyes agysejtjeim sem. Hogy van ez?
- Éreztem-e már rabságnak, hogy testben kell élnem?
- Adtam-e már hálát Istennek a testemért?

Ferenc pápa nagybőjti üzenete (I.) Ferenc pápa hagyományos nagybőjti üzenetét idén az „Er sítsétek meg szíveteiket” (Jak 5,8) felszólításból kiindulva fogalmazta meg. Kedves Testvéreim!

A nagybőjt a megújulás ideje az egyház, a közösségek és minden egyes hív számára. Legf képpen azonban a kegyelem ideje (vö. 2Kor 6,2). Isten nem kér t lünk semmi olyat, amit el tte már meg ne adott volna nekünk: „Azért szeretjük (az Istent), mert el bb szeretett minket” (1Jn 4,19). Nem közömbös velünk szemben. Mindannyiunk életét szívén viseli, név szerint ismer minket, gondoskodik rólunk és keres minket, akkor is ha elhagyjuk t. Mindannyiunk élete külön-külön érdekl t. Szeretete az, amely megakadályozza, hogy közömbös legyen az iránt, ami történik velünk. Csakhogy el fordul, hogy amikor jól vagyunk, jól érezzük magunkat, bizonyos elfelejtkezünk másokról (amit az Atyaisten soha sem tesz), nem érdekelnek a problémáik, szenvedéseik, az igazságtalanságok, amiket elszenvednek..., ilyenkor szívünk közömbössé válik: amíg én viszonylag jól vagyok és jól érzem magam, elfelejtkezem azokról, akik nincsenek jól. Ez az önz , közömbös magatartás mára világméreteket öltött olyannyira, hogy a közömbösség globalizációjáról beszélhetünk. Olyan visszás helyzet l van szó, amivel keresztényként szembe kell néznünk.

Amikor Isten népe megtér az szeretetéhez, megtalálja a választ azokra a kérdésekre, melyeket a történelem folytonosan elé állít. Az egyik legsürges bb kihívás, amir l szeretnék beszélni ebben az üzenetben, az a közömbösség globalizációja.

A felebarát és Isten iránti közömbösség valós kísértés nekünk, keresztényeknek is. Minden nagybőjtben szükségünk van arra, hogy újra meghalljuk a próféták kiáltását, akik felemelik hangjukat és felráznak minket. Isten nem közömbös a világ iránt, hanem annyira szereti, hogy Fiát adja oda minden ember üdvösségéért. Isten Fíának megtestesülésében, földi életében, halálában és feltámadásában végérvényesen megnyílik a kapu Isten és az ember között, az ég és a föld között. Az egyház pedig olyan, mint egy kéz, mely nyitva tartja ezt a kaput az ige hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása által, a hitr l való tanúságtételen keresztül, amely a szeretetben válik hatékonnyá (vö. Gal 5,6). A világ mégis az önmagába zárkózás és a felé hajlik, hogy becsukja azt a kaput, amelyen keresztül Isten belép a világba és a világ Istenbe. Így a kéznek, vagyis az egyháznak sosem kell meglep dnie, ha elutasítják, elnyomják és megsebzik.

Isten népének tehát meg kell újulnia, hogy ne váljon közömbössé és ne zárkózzon önmagába. Három szentírási szakaszt szeretnék elmélkedésül ajánlani ehhez a megújuláshoz.

1. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele” (1 Kor 12,26) – az egyház

Isten szeretetét, amely megtöri a közömbösségnek ezt a halálos magába zárkózását, az egyház kínálja fel tanításával és legf képpen tanúságtétellel. Azonban csak arról lehet tanúságot tenni, amit el tte megtapasztaltunk. A keresztény az az ember, aki megengedi Istennek, hogy betöltse t jóságával és irgalmával, hogy magára öltve Krisztust hozzá hasonlóan Isten és az emberek szolgájává legyen. Jól emlékeztet erre a nagycsütörtöki liturgiában a lábmosás szertartása. Péter nem akarta, hogy Jézus megmossa a lábát, de aztán megértette, hogy Jézus nem pusztán példa akar lenni arra, hogyan mossuk meg egymás lábát. Ezt a szolgálatot csak az tudja megtenni, aki el tte hagyta, hogy Krisztus megmossa a lábát. Csak az lehet „közösségben vele” (Jn 13,8) és ezáltal tudja szolgálni az embert.

A nagybőjt megfelel id arra, hogy hagyjuk, hogy Krisztus szolgáljon minket, és így olyanokká váljunk, mint . Ez akkor valósul meg, amikor hallgatjuk Isten igéjét, és amikor a szentségekben részesülünk, különösen az Eucharishtiában. Ebben azzá válunk, amit magunkhoz veszünk: Krisztus testévé. Ebben a testben a közömbösség, amely úgy t nik, oly gyakran hatalmába keríti szívünket, nem talál helyet. Mert aki Krisztusé, az egyetlen testhez tartozik, és Benne az emberek nem közömbösek egymás iránt. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” (1 Kor 12,26).

Az egyház *communio sanctorum* (szentek közössége), mert a szentek is részét képezik, és azért is, mert szent dolgok közössége: benne van Isten szeretete, melyet Krisztusban és minden ajándékában kinyilatkoztatott számunkra. Ezek között van mindazoknak a válasz is, akik hagyják, hogy eljusson hozzájuk ez a szeretet. A szentek e közösségében és a szent dolgokban való részesedésben senki sem birtokol csak saját magának, hanem amije van, az mindenkié. És mivel Istenben kapcsolatban vagyunk egymással, a t lünk távol lév kért is tehetünk valamit, azokért, akikhez csupán saját er nkb l soha sem tudnánk eljutni, mert velük és értük imádkozunk Istenhez azért, hogy mindannyian megnyíljunk üdvözít m vének.

2. „Hol van a testvéred?” (Ter 4,9) – a plébániák és a közösségek

Az egyetemes egyházzól mondottakat meg kell valósítanunk a plébániák és közösségek életében. Meg tudjuk-e tapasztalni az egyháznak ezeken a színterein, hogy egyetlen testhez tartozunk? Ahhoz a testhez, amely együtt kapja meg és osztja meg, amit Isten ajándékozni akar? Ahhoz a

testhez, amely ismeri a leggyengébb, legszegényebb, legkisebb tagjait és gondjukat viseli? Vagy belemenekülünk egy egyetemes szeretetbe, mely elkötelezetten munkálkodik a világ távoli részén, de elfelejtkezik a saját zárt ajtaja el tt ül Lázárról? (vö. Lk 16,19–31)

Ahhoz, hogy megkapjuk és teljességében gyümölcsöztessük mindazt, amit Isten ad, két irányban kell túllépnünk a látható egyház határain.

El ször is, az imádságban egyesülünk a megdics ült egyházzal. Amikor a zárándok egyház imádkozik, akkor létrejön a kölcsönös szolgálat és jó közössége, amely elér egészen Isten színe elé. A szentekkel, akik Istenben találták meg teljességüket, részét képezzük annak a közösségnek, amelyben a szeretet legy zi a közömbösséget. A megdics ült egyház nem azért gy zedelmes, mert háttal fordított a világban lév szenvedéseknek és önmagában örvend. Sokkal inkább azért, mert a szentek már szemlélhetik azt és örvendhetnek annak, hogy Jézus halála és feltámadása révén végérvényesen legy zték a közömbösséget, a keményszív séget és a gy löletet. Amíg a szeretetnek e gy zelme nem járja át az egész világot, a szentek mellettünk, földi zárándokok mellett maradnak. Lisieux-i Szent Teréz egyházdoktor meggy z dve írta, hogy a Mennyben a keresztre feszített (Jézus) szeretetének gy zelme miatt nem teljes az öröm addig, amíg akár csak egyetlen ember is szenved és gyötr dik a földön: „Nagyon bízom benne, hogy a mennyországban nem leszek majd tétlen, mert az a vágyam, hogy tovább dolgozzak az Egyházért és a lelkekért” (vö. 254. levél, 1897. július 14.).

Mi is részesedünk a szentek érdemeiben és örömeiben, és k is részesednek a mi küzdelmünkben, a béke és kiengesztel dés iránti vágyunkban. A feltámadt Krisztus gy zelméb l fakadó örömük nekünk er forrás lehet ahhoz, hogy legy zziük a közömbösség és a keményszív ség sokféle formáját.

Másrészt l, minden keresztény közösség arra hivatott, hogy átlépje azt a küszöböt, amely az t körülvev társadalommal, szegényekkel, távollév kkel összeköti. Az egyház természeténél fogva missziós és nem befelé forduló, hanem minden emberhez szóló küldetése van.

Ez a küldetés türelmes tanúságtételt jelent Arról, aki az Atyához akarja vinni a teljes valóságot és minden embert. A küldetés abban áll, hogy a szeretet nem hallgathat. Az egyház követi Jézus Krisztust azon az úton, amely minden emberhez elvezeti a föld legvégs határáig (vö. ApCsel 1,8). Így felebarátunkban azt a testvért láthatjuk, akiért Krisztus meghalt és feltámadt. Mindazt, amit kaptunk, értük is kaptuk. És ugyanúgy, amivel ezek a testvérek rendelkeznek, ajándék az egyháznak és az egész emberiségnek. Kedves Testvéreim! Mennyire szeretném, hogy mindazok a helyek, ahol az egyház valamilyen formában megnyilvánul – különösképpen plébániáink és közösségeink –, az irgalom szigeteivé váljanak a közömbösség tengerében! (folyt.köv.) (Forr.: Magyar Kurír)

Nagyböjti id szak-mértékletességr l: „AZ ITAL MÉRTÉKE”

"Kinek-kinek saját ajándéka van Istent l, az egyiknek így, a másiknak meg amúgy" (1 Kor 7, 7) Éppen ezért némi töprengéssel rendelkezünk mások táplálkozásának mértékér l. Mégis, ha tekintetbe vesszük az er tlenek gyöngeségét, azt tartjuk, hogy minden egyesnek elég lesz napjában egy hemina bor. Akinek azonban Isten megadja az önmegtartóztatás türelmét, tudják meg, hogy külön jutalmuk lesz érte. Ha a helyi viszonyok, a munka vagy a nyári h ség miatt többre lenne szükségük, azt az elöljáró ítélje meg. De mindenképpen ügyeljenek arra, hogy sokat ne igyanak, vagy éppen meg ne részegedjenek. Bár azt olvastuk, hogy "a bor egyáltalán nem való szerzeteseknek", de mivel korunkban lehetetlen a szerzeteseket err l meggy zni, legalább abban egyezünk meg, hogy ne igyunk a telítettségig, hanem mértékletesebben; hiszen "a bor elszakítja Istent l még a bölcseket is" (Sir 19, 2). Ahol azonban a helyi viszonyok úgy hozták, hogy a felemlített mennyiség sem kapható, hanem sokkal kevesebb vagy éppen semmi, áldják ezért az Istent, akik ott laknak, és ne zúgolódjanak. Különösen tehát arra intjük ket, zúgolódás nélkül éljenek."

Sürg ségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

Mértékletességr l: „Az étel mértéke”

Úgy hisszük, hogy minden étkezésre, akár tizenkét órai, akár délután három órai, elég lesz két f tt étel az egyesek különféle gyöngeségei miatt; hogy aki talán az egyik l nem tud enni, a másiktól lakjék jól. Tehát két f tt étel

elég legyen minden testvérnek. De ha lehet valahonnan szerezni gyümölcsöt vagy friss zöldségfélét, adjanak harmadik fogást is. A kenyérb l egy font elég legyen napjában, akár egy étkezés van, akár ebéd és vacsora. Ha vacsora is van, a házgondnok a font kenyérnek egyharmadát tegye el, és vacsorára adja oda. Ha a munka esetleg nehezebb volna, akkor az apát hatalmára és megítélésére van bízva, hogy ha kívánatos, valamivel többet adjon. De mindenesetre kerüljék a mértéktelenséget, hogy a szerzetes gyomrát soha meg ne terhelje. Semmi sem ellenkezik ugyanis annyira a keresztény emberrel, mint a mértéktelen evés és ivás, ahogy a mi Urunk mondja: „Vigyázzatok, hogy szívetek el ne nehezedjék a mértéktelenségben” (Lk 21,34)

(Szt. Benedek regulájából)

HIRDETÉSEK

- + **Nagyböjt péntekjein** plébániánk közösségei imádkozzák a keresztutat **templomunkban este ¼ 7-t l**, Szeretnénk felhívni a kedves hívek figyelmét, hogy a pénteki alkalmakra mindenkit hívnunk és várunk, függetlenül attól, hogy ki, melyik közösségünk csoportjához tartozik. Szándékunk, hogy heti elmélyülési alkalmakat biztosítsunk a kereszttüi elmélkedésekkel, és mindez a hívek lelki üdvére szolgáljon! **Következ péntekker kereszttüi alkalmak:** március 06. Cserkészek; márc. 13. Beteglátogatók csoportja; márc. 20. Lelkes közösség; márc.27. Fáklyás kereszttüi városban (Jó pásztor közösség koordinálásával) – ezen a napon nem lesz a belvárosi templomban kereszttüjtárás; április 03. (15óra) a Belvárosi temet feletti stációknál a Jó Pásztor kápolnától a belvárosi és vízivárosi képvisel -testületeink vezetésével.
- + 2015. március 7-én, szombaton, 18 órától a Kórház Kápolnában Taize-i imaóra lesz! Mindenkit szeretettel várnak a szervez k!
- + Idén, március 7-én a Keresztény Múzeum gyerekprogramokkal tarkított családi napot tart a múzeumban. Kézm ves foglalkozások, a múzeumot felfedez feladatlapok, múzeumpedagógiai foglalkozás és tárlatvezetés várja az érdekl d ket. Ezen a napon minden látogatóknak, csak diákjegyet kell csak váltania, ami fejtenként 400 forint.
- + Március 12-én csütörtökön 16 órakor az els áldozók szülei számára megbeszélés lesz a plébánián. Számítunk megjelenésükre!
- + A TAKI rejtvény az újságos asztról elvihet ! Azon gyermekek, akik nem tudnak még írni, rajzolják le – az evangéliumhoz kapcsolódva – Jézust a színe változásokor.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétf , Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétf – péntek: **½ 8; szombat: este 6 óra (el esti)**

Zárdatemplom: hétf – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temettük: Dávid Dezs t

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió:**Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felel s kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkeszt ségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeteresp@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétf t l - péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia